

הכנה לי"א ניסן

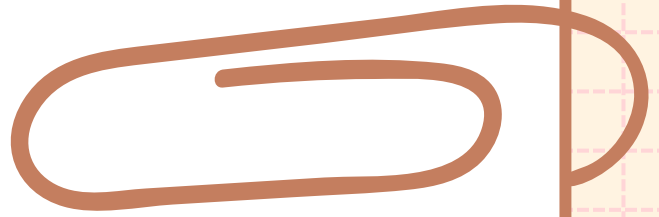
'אוד מנחם'
ה'תשפ"ד

ב"ה, ניסן ה'תשס"ז

אלין,

גאליף יקר

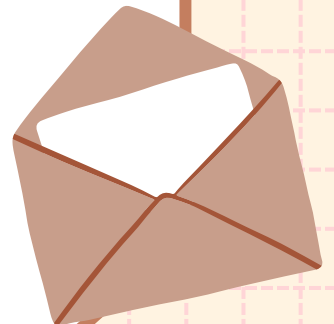
אנחנו מתקרבים ליום הולדתו של נשיא דורינו - י"א בניסן.

כחסידיים ומקושרים זה הזמן שלנו להעניק מתנה לרבי. איזו מתנה ביכולתינו לתת?

השנה החלטנו להתמקד ולתת יחדיו לרבי מתנה: את הקופאין, את האנרגיה שלנו!

זה הזמן להשתמש בכוחות שיש לנו, באנרגיה, בחיות ולהעניק אותם חזרה לרבי!

אלו אינן האמצעים יעבדו?

בכל יום יש לנו:

ויביאו של הרבי -
ברקוב אסריקה

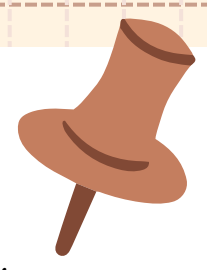
קטע איחוד יומי -
מ'ומנו של מלנבי

סיפור חסידי אף
הרבי

משילג -
אספר יום חסידי

חיבה יומי -
אלה המשובה יש אמא כל יום
בקישור המצולף בברקוב

אתה לומד, צופה בוידאו של הרבי, עונה על החידה היומית, ממלא את המשימות וזוכה בגרגירי קפה - אוסף את הקפאין שלך!

שבת ניסן

יומני היקר, שבת! אין כמו יום השבת, המנוחה (במיוחד אחרי שבוע של נקינות והכנות לפסח - אחרי העבודה הכי מרשימים את המנוחה!), השחרור. אין ספק שהיום אהוב עלי בשבוע הוא שבת ועל מי לא, בעצם? ידעת שהחובה לזכור את יציאת מצרים הוא כמו הציווי לזכור את שבת? ועוד משהו, חשבת על זה פעם, אנחנו אומרים כל הזמן שכל יום צריך לזכור את יציאת מצרים, זו גם הסיבה שאנחנו אומרים קריאת שמע ועוד דברים. אז אם אנחנו כל השנה זוכרים את יציאת מצרים, מה מיוחד בחל הפסח, אה?

טוב, אז כל השנה אנחנו זוכרים את יציאת מצרים, בחל הפסח אנחנו חייבים לספר את יציאת מצרים.

ופה מליעה ההשוואה לשבת שבת היא 'זכר למעשה הראשית'. בשבת אנחנו לא רק זוכרים שהקב"ה ברא את העולם, אנחנו גם עושים משהו: אנחנו נחים לזכר זה. כק גם בפסח לא מספיק לזכור שיצאנו ממצרים, צריך לעשות משהו, לספר.

וכמו שבשבת יש בעצם שני דברים, על דרך השלילה ועל דרך החיוב. שוללים את העבודה - אסור לעשות מלאכה ולחיוב-חייבים לנוח. כק גם ביציאת מצרים - יצאנו ממצרים - ביטלנו את השיעבוד ועם הפכנו לבני חורין.

אז כמו שבשבת הסיקור הוא המנוחה, כק גם ביציאת מצרים הסיקור הוא התוצאה: הפיכתנו לבני חורין, לעם מיוחד.

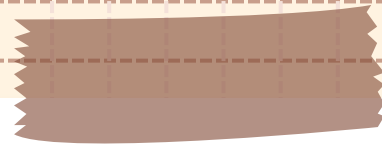
במילים פשוטות הסיפור של יציאת מצרים הוא לא רק שהפסקנו להיות עבדים. ביציאת מצרים הפכנו גם למציאות חדשה: בני חורין. מציאות שהיא מעל כל ההגבלות

מתי זה יתגלה בשלימות? בלאולה האמיתית והשלמה תכל'ה ומיד ממש. אז הוא נביא אותה כבר ובפסח השנה נהיה בני חורין אמיתיים!

היי, ועוד משהו... היום יצאנו לחופשת פסח מהלימודים באור מנחם, חופש זה כלי... אבל לפעמים זה קצת משעמם. אבל קיבלנו משימת הכנה לקראת יא ניסן - כן, להעניק מהכוחות שלנו לרבי. ואני מתכוון להכנס לעניין הלבד. אל תבא, אני אעדיכן אותך כל יום...

מיומנים של מענבי

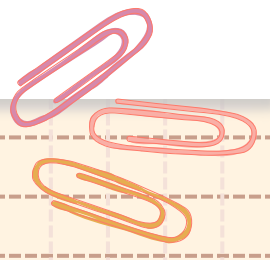

זיכרון לא הרבי

סיפור חסידי

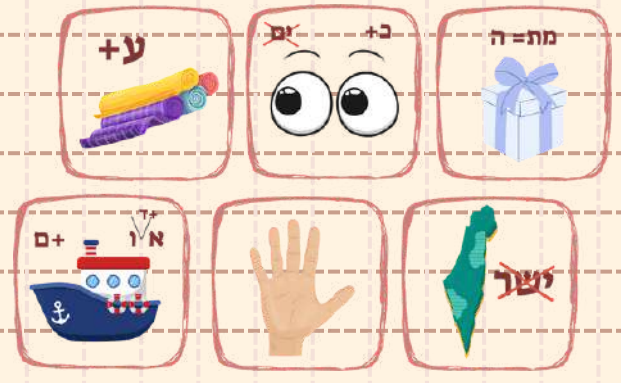
פעם אחת נסעה משפחתו של הרבי לבלות בימי הקיץ בעירת נפש שנמצאת ליד הים השחור. באחד הימים נודע לנופשים שאחד הילדים ששט בסירה קטנה, התרחק מהחוף והחל לטבוע, והודות למסירותו של ילד אחר, ניצל הוא מטביעה. כשהרבנית התקרבה למקום הארוע, הבחינה כי המציל הגבור הוא לא אחר מאשר בנה בן התשע-הרבי.

בחינה הבאה מסתתר אחד מהפסוקים בפרק החדש של הרבי. גלה מהו הפסוק.

משימות

- זכירת פסוק
- זיכרון לזמן זמן
- לחיות
- זיכרון זמן
- חזק
- סיפור המצאות
- מחנה
- עצמו עזר
- זיכרון זמן
- זיכרון זמן
- אנכי

מה זכא?

יום כאלון, ו' ניסן

ימנן יקר, יואו, איזו עיפותל תדמיין פיהוק ארוק ארוק... לא יאמן ששבוס חלף והנה אנחנו שוב מתחילים שבוס חדש. השבוס הפרשה שלנו היא פרשת 'מצורע', ידעת שמצורע זה אחד מהכינויים של מלך המשיח? נכון שלא ידעת? איך ידעת!

אז למה המשיח נקרא מצורע, זה לא נשמע שם כל כך מחמיא..? מצורע הוא בעצם חולה. הלמרא מכנה כק את המשיח הללל לפני התלותו, למרות מצרעתו הלהוה והמושלמת, הוא סובל וכואב את הכאב והסבל של עם ישראל הללות

בכלל מעניין, כל התיאורים שמתוארים הפרשה שלנו- איך המצורע נטהר וכל שלי הטרה- ה'אור חיים' מסביר שזה מקביל לדרך בה המשיח יתלה ועם ישראל יטהר ממצב הללות...

בכל אופן, החסידות מסבירה לנו עניין מרתק אס נשים לה, פצע הצרעת מופיעים רק בעור האדם, בחלק החיצוני של הלל. הצרעת לא פועלת באדם עצמו, באיבריו הפנימים או אפילו בהשר הלל. היא פועלת רק בשכבה החיצונית ביותר... בעור.

מה זה אומר לנו? מצורע הוא אדם שבפנים הוא מושלם, הוא בסדר למור, הוא במצב טוב. הוא כבר זיכק את כל כולו, הוא מטוהר. מה נשאר לו? לזכק רק את השכבה החיצונית, את השיריים...

כק גם עם ישראל בסוף הללות מהחינה חיצונית אנחנו נראים כמו מצורע, נעוץ כולו בצרעת אבל האמת היא שזוהי רק השכבה החיצונית, במשק כל הדורות הפנימיות של עם ישראל נטהרה וזוככה כולה. לנו בצור האחרון נשאר רק לזכק את הדורות האחרונות הכי חיצוניות

זוהי הסיבה שמיח נקרא 'מצורע'- זוהי היטוי של שלימות פנימית, גם של המשיח וגם של עם ישראל. הכל כבר מוכן, הכל כבר שלם, נשאר רק החלק האחרון והחיצוני ביותר.

אז למה אנחנו מחכים? בואו נשלים את החלק הזה ונזכה כבר לגאולה האמיתית והשלימה תיכל ומיז המש.

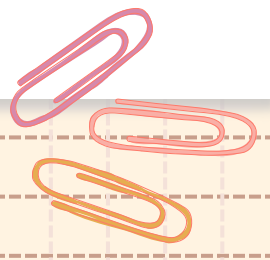
מיומנות של מענני

יבוא לא הרבי

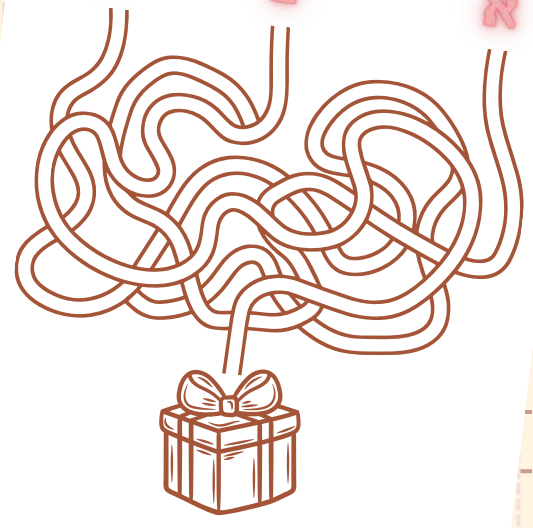
סיפור חסידי

פעם אחת הרבי יצא מחדרו הקדוש לתפלת מנחה ובדרכו חלק צדקה לילדים. משהבחין בילד קטן שגבהו לא אפשר לו להגיע לקופת הצדקה על מנת לשלשל את המטבע, הניח הרבי את סדורו מתחת לידיו, הרים את הילד וחיכה עד שיכניס את המטבע לתוך הקופה.

איזה מהשבילים מוביל למתנה לרבי?

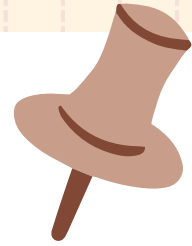
א ב ג

משימות

- זכירת פסוק
- ניא ז'מוז יז'
- לחכות
- תפילין יז'
- חזן
- ספר המצוות
- מנהג
- עצמו עז'
- אימוז יז'
- זבוא יז'
- אנכי

יום לנצ' ניסן

יומן שלי, גם אתה מרגיש כבר עמוק בחודש ניסן, אמרות שאנחנו יחסית בתחילתו? הריח של האקנומיקה באוויר, הנקינות הזהירות מהחמץ... והחלוקה של המצות וההכנות אליל הסדר, זהו חל של שבוע אחד אבל מרגיש כמו חודש שלם. חודש ניסן מאז מזכיר לי את חודש תשרי, העומס, החלים.. אני אוהב חלים! תשרי וניסן מאז דומים, אבל מהחית עבודת ה' הם מאז שונים... אתה שואל למה?

תשרי הוא חודש התשובה, חודש בו אנחנו עושים חשבון נפש, מתבוננים במעשים שלנו. רק אחרי שנתעורר, נחזור בתשובה, נתפלל- נעשה את כל העבודה שנדרשת מאיתנו, רק אז נקבל את השפע והברכה מחודש זה. כן, בדיוק, מה שנקרא החסידות 'אתערותא דלתתא'.

אך החודש שלנו, ניסן, אתה יודע למה קוראים לו ככה? ניסן ממשון נס. זהו חודש הניסים! החודש בו הקב"ה התלזה בכבודו ובעצמו. כל יציאת מצריים הייתה בניסים לוויים ומופלאים, משל הטבע לעמרי. עם ישראל כשהיה במצריים בכלל לא היה ראוי לעאלוה... זה הכל היה שפע מלמטה בלי קשר למעשים שלהם. נכון, זוהי עבודת ה' בדרכ 'אתערותא דלתתא'- התעוררות מלמטה שמעוררת את האדם למטה.

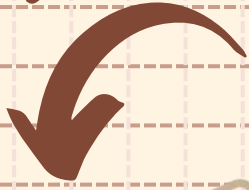
וכאן שואלים - מתי תבוא העאלוה אליה אנחנו מחכים ומצפים? יש דעה שאמרת שבחודש תשרי. כדי שהעאלוה תהיה נצחית וקבועה, היא צריכה לבוא מכוח ההתעוררות של האדם, פה למטה.

אבל ההכרעה היא: "בניסן נעאלו ובניסן עתידים ליאלו"- החידוש העאלוה שלנו היא גילוי מלמטה אבל שהמטה יהיה מוכן ביציאת מצריים, עם ישראל לא היה ראוי, לא היה כלי ולכן העאלוה לא הייתה נצחית... אבל אנחנו, דור העאלוה? אנחנו נקבל גילוי עאלוה מלמטה עם הכח של המטה- שילוב מנצח שמבטיח עאלוה נצחית ושלמה.

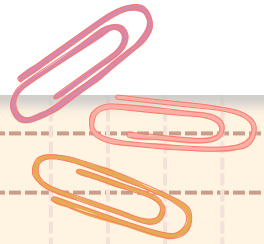
מיומנות של מענבי

יבוא לא הרבי

סיפור חסידי

חסידי אחד היה אמור לצאת לשליחות, כתב לרבי שהיות והוא חולה וחלש ואין לו כח לצאת לשליחות – לכן שהרבי ישחרר אותו מהשליחות. ענה לו הרבי: אני חשבתי שתכתבו הפוך – היות ואת השליחות אני צריך למלא והחלישות מפריעה לי, לכן הנני מבקש ברכה שיהיה לי כח למלא את השליחות

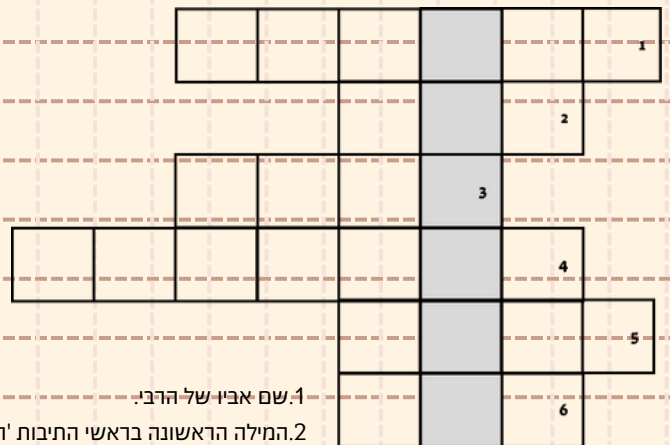
פתח את המבחן

מבא, מה יבא?

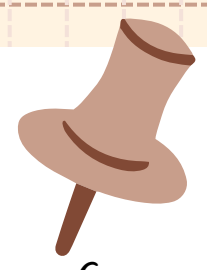
משימות

- ככתב קלח
- נבא ז'מיוס ז'א'
- לחמין
- נב'אז ז'א'
- חואל
- ספכ ממזומ
- מחמ
- עצבנו עז'
- א'מאז ז'א'
- ז'ב'א ז'א'
- אמכ

1. שם אביו של הרבי.
2. המילה הראשונה בראשי התיבות 'רבי'.
3. החודש בו נולד הרבי.
4. העיר בה נולד הרבי.
5. השנה בה נולד הרבי.
6. שם אמו של הרבי.

יום שלישי ניסן

שלוש יומן שלי, רוצה לשתף אותך במחשבות שתפסו אותי היום תוק כבי
 ההכנות... שוב התחילו דיבורים הבית של המצבה, אתה יודע, אנחנו הלכות
 כל הזמן קורים דברים כל כך קשים, כל כך מרים וכואבים. ארצנו חבילות
 לחלוקה למקורבים ותפסו אותי מחשבות של יאוש - נכון, כל הזמן אומרים
 שמחכים לעאלוה. אבל איך ממצבה כל כך הזוי, כל כך נמוק וקשה נבוא
 פתאום לעאלוה? זה נראה כל כך לא קשור, כל כך לא אפשרי...
 וככה אני סוחה עוז ארעז וממלא ארעז חדש (אתה לא מאמין בכמה
 גזלה רשימת היהודים שקשורים אלינו רק בשנה האחרונה, אתה יודע,
 המצבה מעורר את הנשמות...) - ופתאום חשתי של זה שהשאלה אמורה
 להיות בכלל הפוכה: איך יכולה להיות בכלל גלות? הרי אנחנו בניס של
 הקב"ה, בניו של מלך מלכי המלכים- איך נפלנו למקום כל כך נמוק? יותר
 מזה, אומרים שהקב"ה נמצא איתנו הלכות- איך זה ייתכן? איך אפשרי
 לקחת את הקב"ה שלא מולבל, את עם ישראל שקשור אליו כל הזמן
 ולהכניס אותנו לגלות- אמצבה של מיצרים והלכות? זה לא הזיוני בכלל.
 בהגדה של פסח מצוטט הפסוק של התחלת הלכות, הירידה של יעקב
 למצרים וכתוב שם "וירד מצרימה אנוס של פי הדיבור"- הרבי מסביר
 שבאמת גלות זה דבר לא הזיוני, לא הזיוני לקחת עם סלולה, בניו בכוריו
 של הקב"ה ולהלבי אתם בתוק גלות קשה. הדרכ היחידה שזה אפשרי
 "אנוס של פי הדיבור"- כך שלה ברצון ה', יש פה איזו כוונה, מטרה
 עליונה ולכן קורה פה משהו לא הזיוני.
 כל המציאות של גלות- היא לא הזיונית! זוהי מציאות הזויה, לא אפשרית...
 ולכן אין מקום לשאלה איך ממקום כזה נבוא לעאלוה. כי העאלוה זה
 הדבר הטבעי... ולגות? זוהי המציאות הבולטת אפשרית!
 אז גם אם אנחנו מסתכלים סביבנו ונראה שאין סיכוי לצאת מהמצבה היש
 הזה - אין מקום ליאוש! צריך לזכור שהעיקרון זה בכלל לא אפשרי שנהיה
 הלכות וזה הכל רק חידוש כדי שנשים את הכוונה העליונה וכך תוכלו ומיד
 נבוא לעאלוה השלימה.
 (ליקוטי שיחות ח"ב, הוספות)

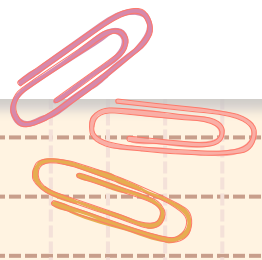
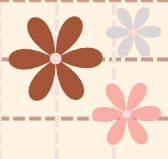
מיומנות של מענני

יבא לא הרבי

סיפור חסידי

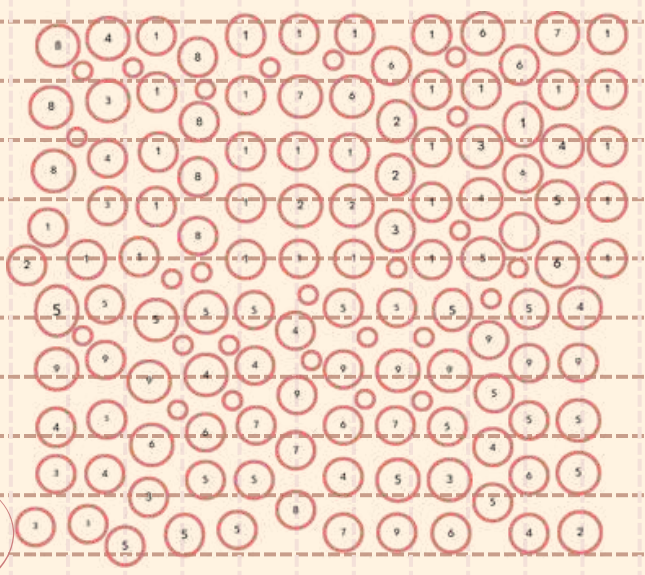
פעם כאשר זקני החסידים ביקרו אצל הרבנית חנה בביתה בארצות הברית, ושוחחו אתה אודות בנה הגדול - כ"ק אדמו"ר נשיא דורנו-ועל ימי קטנותו, התבטאה ואמרה בהתרגשות: "אחת אוכל להגיד לכם, כי הוא קדוש מבטן ומלידה!"

צבע את כל העיגולים עם המספר וגלה היכן תוכל למצוא וידיואים של הרבי

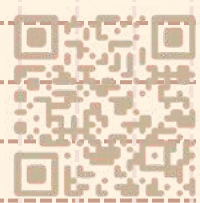
משימות

- זכמת קלח
- ניא ז'מיוס ז'א'
- לחמין
- ת'מיוס ז'א'
- חואל
- ספכ במצומ
- מחנה
- עצבנו עזין
- ז'מיוס ז'א'
- ז'מיוס ז'א'
- אנכי

10

מה יבא?

יום כביעי ט' ניסן

יומן יקר! יש לי בשורה טובה... היום סידרתי סוף סוף את הארון שלי. כן, אני יודע, הייתי אמור לעשות את זה מזמן, אמא שלי כבר מהשלת במטבח ואני עדיין תקוע בתקרות את החצר שלי... אבל עזוב, לא נכנס לפינות רגישות בקיבוצ, אני מסדר את הארון וזוהי הזדמנות נהדרת למיין את הכלים שלי, מה טוב שלי ומתאים לי ומה כבר קטן שלי וצריך להעביר למישהו אחר, נזכרתי בשקים העמוסים של אחיי הקטנים עם כל הכלים שקטנים עליהם וקלטי שואו, אנחנו כל הזמן מחליפים מיצות ככל שאנחנו גדלים, גם ארון הכלים שלנו משתנה! לא נראה אף פעם מהולר שלובש את הפיצ'מה שלהם כיצד. זה לא דבר שקורה. זה לא טוב עליו וזה וודאי לא מכבד. עם הציורה אנחנו מחליפים גם את כל הלבוש...

הרבי השיחה אומר שכך גם לזה החיוב שלנו לצאת כל יום ממצרים. כל יום ויום אנחנו צריכים לצאת מהמצרים וההצלחות האישיים שלנו וזה למה? כי גדלנו. והרבי מביא את הדוגמא של הכלים. כן, כן! המצוות נקראות "לבושים" - וכל הפרטים של המשל מתאימים לנפש. גם זה שהכלים שלנו משתנים עם הזמן, כי אנחנו גדלים, מתפתחים ומשתנים ומה שהיה מתאים לנו בעונה הקודמת כבר לא מתאים לנו עכשיו... גם הפרט הזה מתאים לנפש: המצוות עם הציורה שלנו ברומחיות, העליה לדרגה הבאה, אנחנו צריכים להגדיל את המידה במצוות שלנו - להוסיף עוד, תוספת היצור, מצווה נוספת, יתר חיות וכו'...

כל יום שזוהר אנחנו גדלים. מה שעשינו אתמול, לא מספיק ביום החדש. הצלחת לצאת אתמול ממצריים? כל הכבוד! אבל היום הדרגה של אתמול כבר קטנה עלי, לוחצת - זה כבר מיצר חדש, הצלחה. שליך לצאת גם היום ממצרים...

ואם בהשמות, פיזית אנחנו רואים את זה במוחש שמה שהיה טוב פעם כבר לא טוב היום וצריך לעבור למידה הבאה או לסגנון קצת שונה. אז וודאי כק ברומחיות שכל דרגה לעומת הדרגה הקודמת היא באין ערוך...

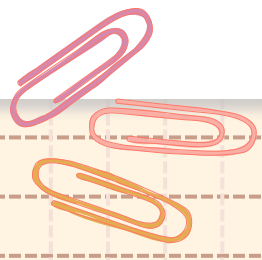
מיומנות של מענבי

יבאי אל הרבי

סיפור חסידי

חסיד אחד אמר לרבי שהוא נוסע למקסיקו לצורך עסקים. שאלו הרבי: "מתי אתה נוסע?" ענה החסיד: "היום". שאל אותו הרבי: "מה הדחיפות? האם אינך יכול לנסוע מאחר יותר?" ניסה החסיד להסביר כי צריך להיות שם בשביל עסקים, אך הרבי חזר ואמר: "בכל זאת, תשאר פה". עברו יום או יומיים והנה החסיד שומע על רעידת אדמה מסכנת שפרצה זה עתה במקום עסקיו.

משימות

- זכמת קלח
- ניא ז'ויז ז'ויז
- לחית
- ניא ז'ויז ז'ויז
- חול
- ספי מנצח
- מנה
- עצב ז'ויז
- ז'ויז ז'ויז
- ז'ויז ז'ויז
- אנכי

בכל מרובע מסתתר נגון שלימד הרבי שלנו. היעזר בטבלה וגלה מהם הניגונים

א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג	יד	טו	טז	יז	יח	יט	כ	כא	כב	כג	כד	כה	כו	כז	כח	כט	ל	לא	לב	לג	לד	לה	לו	לז	לח	לט	מ	מא	מב	מג	מד	מה	מו	מז	מח	מט	נ	נא	נב	נג	נד	נה	נו	נז	נח	נט	ס	סא	סב	סג	סד	סה	סו	סז	סח	סט	ע	עא	עב	עג	עד	עה	עו	עז	עח	עט	פ	פא	פב	פג	פד	פה	פו	פז	פח	פט	צ	צא	צב	צג	צד	צה	צו	צז	צח	צט	ק	קא	קב	קג	קד	קה	קו	קז	קח	קט	ר	רא	רב	רג	רד	רה	רו	רז	רח	רט	ש	שא	שב	שג	שד	שה	שו	שז	שח	שט	ת	תא	תב	תג	תד	תה	תו	תז	תח	תט	י	יא	יב	יג	יד	טו	טז	יז	יח	יט	כ	כא	כב	כג	כד	כה	כו	כז	כח	כט	ל	לא	לב	לג	לד	לה	לו	לז	לח	לט	מ	מא	מב	מג	מד	מה	מו	מז	מח	מט	נ	נא	נב	נג	נד	נה	נו	נז	נח	נט	ס	סא	סב	סג	סד	סה	סו	סז	סח	סט	ע	עא	עב	עג	עד	עה	עו	עז	עח	עט	פ	פא	פב	פג	פד	פה	פו	פז	פח	פט	צ	צא	צב	צג	צד	צה	צו	צז	צח	צט	ק	קא	קב	קג	קד	קה	קו	קז	קח	קט	ר	רא	רב	רג	רד	רה	רו	רז	רח	רט	ש	שא	שב	שג	שד	שה	שו	שז	שח	שט	ת	תא	תב	תג	תד	תה	תו	תז	תח	תט
<div style="border: 1px solid red; padding: 5px; margin-bottom: 5px;"> <p>תתתתתת</p> <p>תתתתתת</p> </div> <div style="border: 1px solid red; padding: 5px; margin-bottom: 5px;"> <p>תתתתתת</p> <p>תתתתתת</p> </div> <div style="border: 1px solid red; padding: 5px; margin-bottom: 5px;"> <p>תתתתתת</p> <p>תתתתתת</p> </div> <div style="border: 1px solid red; padding: 5px;"> <p>תתתתתת</p> <p>תתתתתת</p> </div>																																																																																																																																																																																																																																																																												

מה יבא?

יום תמיש' "ניסן"

שלוש יומני היקר, היום היה לנו ברית מילה בבית כנסת לאחר מהמקורבים. זה היה מאד מיוחד וזם מרגש. והאמת שזה זם קשור לפסח הקרה ובא. הוא נראה אז תצליח לנחש למה. אולי, חבל שאתה לא יכול לענות לי אלה אל תבא, אני כבר כבר אלה רק...

כתוב שזם ישראל נאלו ממצריים בזכות שתי מצוות שקשורות לזם: הזם של קורבן הפסח והזם של ברית המילה. מה הקשר? כשזם ישראל הלז למשה רבינו וביקשו לאכול מהקורבן, משה אמר להם שקודם הם צריכים לעשות ברית יש הלכה שאסור לאכול קורבן פסח כשעלזים. מה עשו זם ישראל? מיז המקום מלו את עצמם.

לא מובן, למה משה רבינו אמר שאסור להם לאכול מקורבן פסח רק כשהם כבר באו לאכול, למה לא אמר להם זאת קודם? זלם, יש הלכה שברית מילה צריק לעשות היום וכל הסיפור הזה קרה בלילה, איק?

הלילה עליו אנחנו מדברים הוא ליל הפסח. פסח, כפי שאנחנו יודעים, הוא קפיצה, זילוז. יש דברים שאנחנו עושים בצורה מסודרת, שזה אחר שזה. ויש פעמים שאנחנו עוברים ממזה אחד לשני בצורה קיצונית, בצורה של קפיצה. על פי טבע, זם ישראל לא יכל לצאת ממצריים. זלם הלשמות זלם ברוחניות הלשמות הם היו המקום הכי חזק והכי שמור בעולם. מצריים, מעצמה עולמית, ארץ סעורה, שזם עבד לא יכל לברוח משם וזטח לא זם שלם. ברוחניות הם היו שקועים במ"ט שערי טומאה, אי אפשר היה לקרר אותם זם הקדושה.

כאן היה נדרש זילוז, קפיצה. יציאה ממזה של מצריים למזה הקיצוני ההפוך של לאלוה.

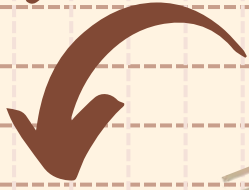
כדי לצאת כק ממצריים, זלם זם ישראל נדרש למעשה של 'קפיצה'. זאת הסיבה שמה רבינו חיכה ואמר לעם ישראל רק ברזע האחרון שהם צריכים את עצמם. כק זם ישראל קיבל את ההחלטה ברזע אחד, הפתאומיות על המקום, ללא שזם הכנה מוקדמת ובנוע ללילה? באותו לילה האיר זילוי אור נעלה מאד- היה מזה של לילה כיום יאיר' ולכן זה היה כמו יום...

ומה לעבינו? זלם ביציאת מצריים שלנו אנחנו צריכים לפעמים לקבל החלטה מייזית בקפיצה אחת לעזוב את ההרזלים ולעשות את מה שנדרש וצריק. בהצלחה לנו!

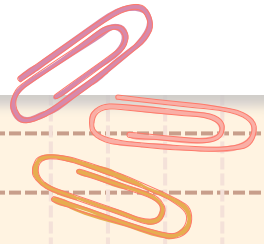
מיומנים של מענני

יבוא לא רבי

סיפור חסידי

בזמן מלחמת יום כיפור באמצע אחת ההתעודויות, קרא הרבי לאחד שנסע לארץ הקודש, נתן לו בקבוק משקה ואמר לו לחלק בבית רפואה מסויים בארץ. הלה לא הבין את הכוונה, אך לא שאל שאלות מיותרות. כשהגיע לארץ, נכנס לבית הרפואה ומצא שם חיל שמצבו היה אנוש. הוא הכניס טפת משקה לפיו, ולאחר זמן לא רב הוא קם ממטת חליו. מאוחר יותר התברר שהחייל נפצע בדיוק באותו זמן שהרבי נתן לו את הבקבוק.

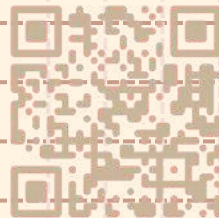
מצא בתפזורת את המילים הבאות:
ראש, רועה, אבא, רבי, נשיא, מלך,
מהאותיות הנותרות הרכיב מילה.

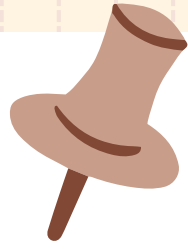
משימות

- זככת פלח
- ניא ז'מוז יז'
- לחכית
- תניז יז'
- חזל
- סככ תחזות
- מתה
- עככ עזית
- איחז יז'
- זיזא יז'
- אנכ

ר	ר	ת	ש	ר
ב	א	ב	א	ו
י	ה	ש	ק	ע
ו	ב	ל	ח	ה
א	י	ש	נ	ת

מה יזא?

יום שלישי, י"א ניסן

שלום יומן שלי, וואו, עוז רגע ופסח כבר כאן, איך הזמן טס. היום צאנו עם אבא שלי לחלק מצות ליהודים כאן בעיר. זה מדהים איך השליחות פשוט מלקטים יהודי אחרי יהודי, כל אחד בנפרד, כל אחד עם הסיפור האישי שלו. לאט לאט אוספים קהילה ומחברים אותם חזרה למשפחה היהודית הציונה... ככה גם תהיה העבודה, הקב"ה יאסוף אותנו אחד לאחד.

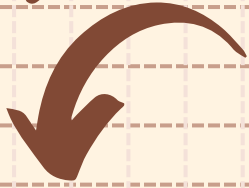
תכלס, כק גם הייתה לאורח מצריים. במכת בכורות הקב"ה ירד הכבודו והעצמו למצריים ואסף את עם ישראל. אתה יודע מאיפה הקב"ה אסף אותם? היו יהודים שהקב"ה אסף אותם מהבתים של המצרים! היו יהודים שהיו במצב כל כך נמוך ולמרות שהיה מצובר בלידה מיוחד וצדו, הם הלכו לבנות אצל השכנים הזויים שלהם.. וכן, גם אותם ה' אסף הכבודו העצמו וצאל שלא ימותו במכת בכורות אתה מבין כמה ה' אוהב אותנו? יש יהודי שרואה במוחש, בעיניים גשמיות, תשע מכות ניסים נפלאים, פשוט דברים מפעמים. הוא רואה ככה נס אחר נס, מכה ועוז מכה. ואותו יהודי לא מתפעל, זה לא מציב לו, הוא נשאר אדיש... וכשהוא מקבל ציווי להקריב קורבן, הוא מעדיף ללכת לחלזל אצל החבר הזוי שלו. והקב"ה? אוהב אותו! למרות המעשים שלו, למרות האדישות שלו- הקב"ה עושה את היהודי הזה. וואו. זה עצומה.

זה מלמד אותנו כל כך הרבה... לפעמים לא בא-לנו להתעסק עם היהודים ה"בעייתיים". מי שמתעניין ביהדות, מעולה, איזה כייף, נלמד אותו.. אבל ללכת לחפש, ללכת עד איטומאת מצריים? אהמ, פחות... אבל אם הקב"ה יכול לרדת למקום הנמוך והטמא הזה ולעלות את היהודי למרות מצבו, למרות התחבשותו ליהדותו. וצאי שאנחנו יכולים ללכת ולספר לאח שלנו כמה הקב"ה אוהב אותנו, כמה הוא יקר. זה התפקיד שלנו. כק גם נביא את העבודה כנאמר בפסוק 'ואתם תוקראו לאחד אחד בני ישראל'- יהודי אחד ועוז אחד והנה משיח בא...

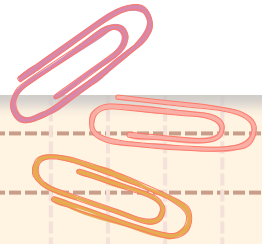
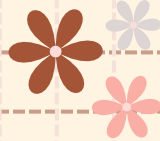
מיומנת של מענני

זיכרון לא הרבי

סיפור חסידי

פעם אחת, באמצע התוועדות, שאל הרבי חסיד אחד מדוע לא הביא את בנו הקטן להתוועדות. ענה החסיד שבנו מרגיש מאוד לא טוב ונאלץ להישאר בבית, אמר לו הרבי: לך בכל זאת ותביא אותו עכשיו. החסיד קים את הוראות הרבי, אך הילד הרגיש מאוד לא טוב ושקע בתודמה. כשהסתימה ההתוועדות התעורר הילד וספר שלא מרגיש שום חולי.

משימות

- זכירת פסוק
- ניא ז'מוז יו"י
- לחיות
- תפילין יו"י
- חזן
- ספר תנאים
- מנהג
- עצרת ע"מ
- אימוץ יו"י
- זיכרון יו"י
- אנכי

לא לשכוח!

אהלנו בהולדת חסידי

אברוק ארבי

אנו אה הפסח החפש של הרבי

אהלנו בהולדת

